

nød, som er ubeskrivelig. De opgivne Tal paa husvilde ved Flyttedagstider i forskellige Byer dækker aldeles ikke det virkelige Forhold. Jeg ved fra min tidligere Virksomhed som Medlem af den af Aalborg Byraad nedsatte Sundhedskommission, at man i Aalborg gentagende har kasseret Lejligheder i Kælderrum, paa Kviste og under Taget, fordi man fandt dem uegnede til Menneskeboliger og fandt det ganske uforvarligt at lade ofte børnerige Familier fæste Bo i et saadant enkelt Værelse eller et Par Værelser. Men Sundhedskommissionerne i Købstæderne har for længst maattet lukke Øjnene for Overtrædelser paa dette Omraade. Vore Kældre og Kviste er fyldte, og det er desværre meget ofte fattige Familier med mange Børn, der stuves ned i usunde Kælderrum eller maa klumpe sig sammen oppe paa en Kvist.

Der er en Ting, som i de senere Aar har medvirket stærkt til at forværre dette Forhold, og som jeg gerne vil sige et Par Ord om, idet jeg derunder vil rette en Henstilling til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som er Formand for de jydsk Landboforeninger, og som spiller en stor Rolle indenfor Landbrugsorganisationerne her i Landet. Det er den Kendsgerning, at medens tidligere en Mand, som solgte sin Ejendom paa Landet eller lod den overgaa til et af sine Børn eller paa anden Vis afhændede den, blev boende ude paa Landet, er der i de senere Aar opstaaet en ren Mani for at rejse ind til Byerne og købe sig et Hus dér, efter at man har afhændet sin Ejendom paa Landet. Dette bidrager i høj Grad til at vanskeliggøre Boligforholdene. Vilde det ikke være en Opgave for det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre, som har Indflydelse paa de danske Landboere, at faa dem til at forstaa, at de ved deres Handlemaade øger Vanskelighederne for Byerne, og at de vilde gøre en god Gerning ved at bygge sig deres nye Huse paa Landet, hvor de hører hjemme, i Stedet for at tage Lejlighederne fra os inde i Byerne? Jeg tror, her ligger en Opgave af ikke ringe Betydning. Jeg tror, at Eksemplet fra Aalborg sikkert kan suppleres med Eksempler fra alle Landets Købstæder. Hvis Landbefolkningen gjorde, som jeg har sagt, saa vilde der kunne opnaas endnu en Ting. I det ærede Medlems og

andres Øjne er Byerne jo Arnesteder for alskens Vederstyggelighed. Det vilde være en god Gerning at spare Landboerne for de Fristelser, de udsættes for ved at komme ind til Byerne. Det var bedre, om de blev paa Landet, hvor de ikke var udsat for noget saa slemt som ved at komme ind til Byerne.

Den 15. Februar blev der forelagt i Landstinget — tror jeg — et Forslag om Iværksættelse af Industritælling. Lovforslaget blev modtaget med Velvillie af alle Partiernes Ordførere. Det gik i Udvalg, men blev ikke gennemført. Hvis nu Ministeren i Aar agter at forelægge et lignende Forslag, vil jeg meget henstille til ham, at det ikke bliver en Industritælling alene, men en Erhvervstælling, der gælder hele det danske Folk. Det vil sikkert have stor Betydning at faa en udtømmende Fremstilling af, under hvilke Erhvervsforhold det danske Folk lever, og jeg er ganske forvisset om, at disse 34 pCt., der i 1911 var beskæftiget ved Landbrug og Gartneri, vil være dalet meget betydeligt siden. Man vil deraf faa at se, at det er langt den største Del af Danmarks Befolkning — jeg kan sikkert uden Overdrivelse sige betydeligt over de to Trediedele — der beskæftiges i andre Erhverv, og hvis denne Sandhed kom frem, dokumenteret gennem en Erhvervstælling, er det jo muligt, at man derved kunde faa et bedre Samarbejde i Gang, ogsaa her i Rigsdagen, om de Reformers, der er nødvendige for Folkets Trivsel, og man vilde maaske derved noget kunne afbøde den Uvillie, der fra en vis Side ofte fremkommer, naar Talen er om Reformers til Gavn for Byernes Befolkning.

Jeg har ved tidligere Finanslovbehandlinger gentagende beskæftiget mig med et Spørgsmaal, der stadig ligger mig meget paa Sinde, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdsinvalidernes Forhold. Jeg skal ikke her gentage Udtalelser fra tidligere Finanslovbehandlinger, hvor jeg har gjort Rede dels for deres Antal og dels for forskellige Forhold vedrørende dem, men jeg vil kun her nævne, at det, jeg navnlig lagde Vægt paa, var Ønsket om, at der kunde gøres noget for dem i Retning af at oprette Uddannelsesskoler, saaledes at de kunde uddannes til at bruge den resterende Del af deres Arbejdsevne til Gavn for dem selv og til Gavn